

عنوان مقاله:

توسعه پایدار محلات شهری با تقویت مفهوم هویت مکانی

محل انتشار:

کنفرانس سالانه علمی - تخصصی عمران، معماری، شهرسازی و علوم جغرافیا در ایران باستان و معاصر (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

سحر پاک نهاد - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری واحد علوم و تحقیقات خوزستان، دانشگاه آزاد اسلامی، اهواز، ایران دانشجوی کارشناسی ارشد معماری واحد اهواز، دانشگاه آزاد اسلامی، اهواز، ایران

مجیر جلیلیان - گروه معماری، واحد شوشتر، دانشگاه آزاد اسلامی، شوشتر، ایران

خلاصه مقاله:

امروزه برنامه ریزی نا مناسب در طراحی محلات شهرهای کنونی، منجر به بروز بحران مکان ناشی از عدم وجود هویت مکانی در میان شهروندان شده است. بی توجهی به کیفیت ارتباطات در فضاهای شهری و محلات، موجب عدم وجود پیوستگی احساس با مکان و تعلق خاطر به آن و در نتیجه ناپایداری محلات شهری شده است. مراکز شهرهای سنتی در گذشته همواره محل تعاملات اجتماعی شهروندان و مراودات آن ها بوده است. هویت مکانی همان حس مکان است که از نتایج و دست آوردهای تعاملات اجتماعی است. مکان های شهری دارای مولفه های اجتماعی و کالبدی هستند که به واسطه آن ها نوعی احساس در شهروند ایجاد شده که منجر به ایجاد نوعی حس تعلق خاطر به مکان در فرد می شود، که بر مشارکت و سرمایه های اجتماعی تاثیرگذار است و سبب افزایش آن و مطلوبیت و پایداری فضاهای شهری می شود. محله از جمله فضاهای عمومی است که می تواند تاثیر بسزایی در ارتقاء تعلق خاطر شهروندان و در نتیجه هویت بخشی به شهر های امروزی داشته باشد. در مقاله حاضر برای گرد آوری مطالب از مطالعات کتابخانه ای و منابع الکترونیکی چاپی استفاده شده است. این مقاله سعی بر آن دارد با بررسی تاثیر حس هویت مکانی شهروندان در محله های شهری در راستای توسعه پایدار محلات شهری راهکارهایی ارائه نماید تا با مطلوب شدن فضای محله های شهری و تقویت حس تعلق خاطر شهروندان گامی در جهت توسعه پایدار فضاهای شهری برداشته شود. تأکید این مقاله بر روی مفهوم هویت مکانی و اهمیت آن در تحقق پایداری در محله است.

کلمات کلیدی:

شهروندان، هویت مکانی، محلات شهری، فضای شهری، توسعه پایدار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/521190>

